

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., 1/2 an 2 fl. 50 cr., 1/4 an 5 fl., 1 an 10 fl.
Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., 1/2 an 3 fl. 50 cr., 1/4 an 7 fl.
1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

1/4 an 10 franci, 1/2 an 20 franci, 1 an 40 franci.

Abonamente se fac numai plătindu-se înainte.

Invitare de abonament

la

„TRIBUNA“

Cu 1 Octombrie 1899 v. încep
nove abonamente lunare, oar-
tale, semestrale și anuale.

Domnii abonenți sunt rugați
a grăbi cu reînnoirea abonamen-
telor lor, pentru regulata expe-
diție a foil.

Abonamentele se fac prin
mandate postale și numai pentru
un timp, oare începe ou prima și
se termină ou ultima lună, după
stilul vechiu.

Abonamentul anual costă	14 fl. — cr.
Abonamentul semestral	7 fl. — cr.
Abonamentul trimestral	3 fl. 50 cr.
Abonamentul lunar costă	1 fl. 20 cr.

Este în interesul dlor abo-
nenți, se adresele se fie însemna-
oât se poate de corect și legibil.
Domnii abonenți vechi sunt ru-
gați a lipi pe mandatul postal
adresa tipărită dela fașile, în
oare li-s'a trimis „Tribuna“ până
aoum.

Administrațiunea

Drepturile comitetului național.

Cluj, 6 Oct. n.

Cari sunt drepturile comitetului na-
țional?

Această întrebare se impune prin
articolul din nrul 206 al „Gazetei Tran-
silvaniei“.

Numitul ziar aderent al partidului
național și vrednic luptător de peste o
jumătate de secol pentru cauza româ-
nească, pricepe dreptul de acțiune a co-
mitetului național și cercul aceluiași de
activitate reprezentativă după părerea
mea foarte eronat.

„Gazeta Transilvaniei“ zice în amin-
titul articol următoarele:

„Pentru a trata sau fie și numai a
încerca de a trata, asupra unei împăcări
sau apropiere, comitetul nu-l putea es-
mite (înțelege pe subterfugul), ear cu atât
mai puțin plenipotență, fiindcă pentru
așa ceva însuși comitetul nu avea îm-
puternicire. Într-un asemenea caz grav
comitetul trebuia să primească mai în-
tăiu plenipotență dela reprezentanța
partidului național român, adică dela
conferența lui, sau dela o comisiune
anume aleasă și împuternicită de acea-
stă conferență. Comitetul nici n'a putut
figura ca reprezentanță, el este numai
organul executiv al partidului; repre-
sentă, ce-i drept, în afară partidului,
dar numai pe baza împuternicirii ace-
stuia, care necum se fie nelimitată, dar
este încă foarte strîns limitată în cadrul
programului național și al hotărîrilor
conferențelor partidului.

Pentru niște tratări de împăcare
sau apropiere, ca cele, despre care e
vorba, comitetul trebuia să aibă o îm-
puternicire deosebită dela partid, căci
aceste atingeau chiar bazele programului
național.

Câte afirmări, atâtea contradicții și
câte deducțiuni, atâtea principii eronate.

Să vedem câteva: întâiu se con-
testă dreptul comitetului de a putea trata
ori și numai de a încerca de a trata
sub cuvânt, că nu este împuternicit co-
mitetul; apoi se zice, că nici nu a pu-
tut figura ca reprezentanță. Imediat ur-
mează apoi a recunoaște, că comitetul
este organul executiv al partidului și
reprezentant al aceluiași partid în afară,
ba îl recunoaște și de împuternicitul
partidului național, limitată această
împuternicire, și restrînsă prin progra-
mul național; apoi ear, se întoarce la
cele zise înainte și afirmă, că pentru
niște tratări de împăcare sau apropiere,
comitetul trebuie să aibă o deosebită îm-

puternicire dela partid și aceasta pen-
tru motivul, căci aceste tratări atingeau
chiar bazele programului național.
Mai amintește și de o comisiune anume,
aleasă în împuternicire de o conferență,
care ar avea dreptul după „Gazeta“, ca
să discute și să trateze împăcarea.

Poftim, cine poate, înțeleagă ce
vrea „Gazeta“ noastră! Eu cred că nimic
altceva, decât „nod în papură“.

Oare ce ar zice „Gazeta“ în cazul
când comitetul național ar fi cercat
spre a subscrie chiar în numele parti-
dului național un act de împăcare, prin
care s'ar asigura din toate punctele de
vedere realizarea programului națio-
nal, și comitetul ar refuza a-l iscăli sub
cuvânt, că nu reprezintă partidul în
chestii grave, cari ating chiar bazele
programului național? Oare nu i-ar re-
proșa că nu și-a împlinit datoria, că
n'a înțeles cerul seu de activitate?

Comitetul național după vederile
mele nu este o ficțiune, dar nici nu-
mai o comisie adusă singură ou scopul
de a convoca adunări naționale, și de a
comunica hotărîrile acestora membrilor
din partid, — ci este împuternicitul
partidului și totodată și reprezentantul
aceluiași în toate chestiile cari ating
interesele partidului, și îndeosebi pro-
gramul național.

Astfel fiind, — și nu este altfel, —
acest comitet are dreptul, ba datorită
chiar, ca la toate ocaziunile cari i-se
deschid să reprezente partidul național,
să discute și să trateze între limitele
programului național și al concluser
aduse de adunările naționale, și che-
stiile cele mai delicate de împăcare ori
apropiere cu factorii recunoscuți de el
ca competenți — având datoria de a
toate împrejurările a fi înaintea
ochilor demnitatea națională și a parti-
dului pe care-l reprezintă.

Urmează de sine, că în asemenea
casuri are dreptul și de a esmite mem-
bri din sinul seu.

Astfel comitetul național a avut
dreptul, ba chiar datoria, și a căzut în
cercul seu de activitate politică, ca re-
prezentanță aleasă de conferența națio-
nală a partidului, ca să esmită concre-
tuții sei în scopul de a dezbate cu gu-
vernul în 1893/4. A avut dreptul și da-
toria chiar, ca în primul rînd comitetul
să discute și să cumpenească dacă oare
ofertele făcute de guvern erau ori nu
îndestulătoare ca să poată servi ca baze
deliberării unei adunări naționale?

Greșite fiind punctele de vedere
arătate ale „Gazetei“, de sine se înțe-
lege, că greșite sunt și observările
aduse la adresa comitetului național, și
mie personal.

Nu incupe îndoială că era un de-
mers greșit, ba chiar regretabil dacă, în
scopul primirei unei deosebite împuter-
neciri, ori spre alegerea unei nu știu ce
fel de comisiuni spre a putea dezbate cu
guvernul, comitetul ar fi conchemat o
adunare națională înainte de ce ar fi
cunoscut intențiunile aceluia; și earși
s'ar fi comis o greșală politică, dacă nu
s'ar fi folosit de ocaziunea dată, oferită
de guvern spre a începe oare-cari per-
tractări.

Dar' afirmă „Gazeta“ în articolul
seu citat și altceva; zice, că „prin în-
cercarea din anul 1894 nu s'a servit la
o înțelegere a prestigiului partidului na-
țional“!

Eu cred că dată fiind ocaziunea în
toamna anului 1893 în acel scop, — co-
mitetului național datorită cătră neam și
partid și-a împlinit-o, și prestigiu parti-
dului și al comitetului național numai
înălța s'a putut prin faptul, că s'a do-
vedit încă odată și prea la înțeles prin
acest odată în fața guvernului, că eu
promisiuni de situații vremelnice și cu
căpături personale, dreptele pretensiuni
ale națiunii românești nu se pot înde-
stuli. Totodată, fiind în preajma pro-
cesului Memorandului s'a dat strălucită
dovadă, că nu poate să existe o situație
atât de strimtorată, în care represen-

tanții națiunii ar pute fi conduși de alte
vederi și diferite de acele cari au servit
ca baze programului național!

Și dacă „Gazeta“, care alfel, acea-
sta cumă în sarcina ei.

Iuliu Coroianu.

Sibiu, 11 Oct. n.

REICHSRATH-UL. Foia
oficială dela Viena publică în
numărul de astăzi rescriptul
imperial, prin care actuala se-
siune parlamentară se declară
de închisă, ear' noua sesiune e
convocată pe ziua de 18 Octom-
brie. În ziua de deschidere
noul guvern austriac își va
schita prin rostul prim-mini-
strului în liniamente generale
programul politic și programul
de muncă, dacă va ajunge la —
vorba.

Românii bucovineni au finit
să aducă la cunoștința noului guvern
austriac toate gravaminele lor și toate
nedreptățile ce li-se făc din partea pre-
sidentului jerei, baronul Bourguign-
non. Deputatul român Bourguign-
non, baronul Hormuzachi, fiind primit
zilele trecute în audiență din partea
prim-ministrului Clary, i-a făcut
acestui un esposeu fidel asupra stăru-
rilor de lucruri din Bucovina și a
goanei puse la cale în contra Românilor
de acolo. Același lucru l'a făcut baro-
nul Hormuzachi și în conferența
comitetului executiv al „dreptei“,
cărui asemenea l'a tras atențiunea
asupra bucovinocioselor stări de lucruri
din Bucovina. Se speră că îndrep-
tarea rețelilor va urma acum în curînd.

DIN FINLANDA. Guvernul rusesc con-
tinuă cu măsurile energice în contra Fin-
landezilor. Se telegrafiază anume din
Petersburg, că direcțiunea supremă de
presă a îndrămit senatul din Finlanda
se tragă în cercetare penală direcțiunea
locală de presă, pentru faptul, că a permis
să se răspundă în Finlanda cărți scrise
în limba finlandeză, de conținut păgubitor, în-
să pentru politica rusească.

Reconstruarea cabinetului
Széll. O gazetă maghiară, care cam
reprezintă vederile comitetului Apponyi
scrie, că după-ce se va ști cum stă gu-
vernul maghiar cu pactul, se va face
schimbare în cabinetul Széll, într'atîta,
că finanțele, justiția și interne vor veni
aponyiști Horváth, Hodossy și
Gullner. Aceași foaie ne mai spune,
că contele Apponyi, manifestă o purtare
cu multe mai rezervată față de politica
viitorului apropiat, decât se poată intra
în cabinetul Széll. Hm; nu cumva sunt
aori strugurii pentru nobilul conte?

Mișcarea Cehilor.

Duminecă s'a ținut la Praga adu-
narea bărbatilor de încredere cehi, la
care au luat parte 345 inși, dintre cari
56 deputați, 48 primari și 53 președinți
de cerc. S'a votat cu mare însuflețire
și în unanimitate următoarea resolu-
țiune: 1. Se aproabă hotărîrea deputa-
ților, ca Cehii să facă cea mai energetică
oposiție ministerului Clary. 2. Se re-
cunoaște necesitatea solidarității dreptei
față cu actualul cabinet, fără însă ca
printr'asta să se deroge principiul
egalei îndreptățiri. 3. Colegiul bărbatilor
de încredere din toată țeara împuterni-
cește comitetul executiv, de a organiza
mișcarea opozițională în popor în modul
cel mai cuvenit. 4. Același colegiu accen-
tuează necesitatea, ca toți Cehii din toate
păturile naționale să meargă mână în
mână și umăr la umăr. — S'a luat la
cunoștință apoi, între aclamațiuni, că
clubul marilor proprietari conservativi
a hotărît a merge în unire cu deputații
cehi din parlament. După aceasta s'a
luat la cunoștință, că deputații din par-
lament și-au pus la dispoziție marea
tele lor; s'a lăsat însă, ca însuși co-
mitetul executiv al partidei liberale să
luie cheie să decidă moștenirea
ave să urmeze de față.

datelor. În fine s'a votat încredere de-
putaților și s'a ales comitetul executiv.
De aici se vede, că Cehii și pentru cazul
cel mai rău, când adică nu vor pute
aduce guvernul la cădere pe cale parla-
mentară, se gîndesc la depunerea man-
datelor și nu la obstrucțiune.

„Mama Roma“.

— Dela congresul orientaliștilor —

Discursul dlui V. A. Urechid.
Eșclență, Domnilor!

Dață aș fi din vre-o academie si-
lencioasă, nu un discurs aș ave de a
roști aci, în această ședință solemnă:
Vaș zice numai o singură vorbă:
Roma! (Aplause mari).

Așa e, domnii mei, că aș fi
elocuent?

Prezența d-voastră la Roma, mai
numeroasă decât la ori-care alt congres
de orientaliști, probează aceasta.

Cât pentru noi delegații guvernul-
lui român și alții reprezentanți ai în-
tregei națiuni românești, acest nume
„Roma“ e mai mult decât elocuent:
e sublim!

E noblim pentru-că e numele
mamei noastre adorate. (Aplause
numeroase).

Sunt acum 40 de ani, eu, iubit,
sub ministerul regretatului meu amic
și magistrul M. Cogălniceanu, se trimite
guvernul român un prim rînd de stu-
denți ca să urmeze cursurile universi-
tate la Turin. I-am pus atunci sub
patronajul celui mai mare bărbat al
Italiai moderne: l-aș numi: Cavour!

Noi scriam marelui om: „Faceți,
Eșclență, din tinerii noștri, români mai
decît niste înveți, faceți din
ei niște mari latini, demni des-
cendenți ai Romei, mama na-
țiunii lor“.

Și marelui Cavour binevoi să ne
răspundă:

„Voi Românii ați fost în timp de
secoli bulevardul celor două imperii
romane și mai apoi al întregii Europe,
contra învasiunilor barbare. Italia, —
patria voastră, mamă — a luptat, la
rîndul ei, pentru Romani, în Crimeea.
Ea va consolida opera sa, deschizîndu-
și școalele pentru junele voastre
generațiuni. Noi îi vom înveța să iu-
bească Italia și mai curînd ori mai
tîrziu, la Roma ne vor urma...“

De atunci mai mult din acei
tineri au urmat, ca devotați obscuro
oșteni, pe cei cari luptau pentru inde-
pendența și unitatea Italiai. De atunci
și noi cari nu sîntem oșteni, — am
urmat la Roma pe toți bărbaii voștri
ilustri cari ne-au înbiat a veni aci.
(Aplause).

Și de astă dată asemenea ne-am
grăbit guvernul al României, Academie,
Ateneu, oameni de știință și de literă,
societate de cultură macedo-română,
Liga, să răspundem la apelul bine-
voitor al scumpului și ilustrului De
Gubernatis.

Dață am aderat în așa de mare
număr la congres, vă mărturisesc to-
tuși, cu francheșă, că nu am făcut acea-
sta pentru-că am fi convinși, că putem
s' aducem un concurs real de lucrare,
vouă, domnilor, cari sînteți ilustrați
neconștăbiți a acestei savante
reuniuni; vouă, domnilor, cari sînteți
apostolii evoluțiunii științifice, ce este
scopul congresului; sîntem noi aci în
mare număr, pentru-că, o repet, con-
gresul se ține în Roma, și pen-
tru-că ne-ați înbiat la o adunare de
oameni, cari prin lucrările lor învîșă
lumea respectul datorit ori-cărei limbi
omenești. Dar, domnii mei, voi fa-
ceți operă de adevărați pacificatori ai
omenirii, deși lucrați ca oameni de
știință. (Aplause).

De aceea am venit noi, Românii,
pentru-că aci e Roma „mama
națiunii“. Sîntem aci pentru-că se
face lucrările d-voastră, cari
bine decît ori-ce alte

INSERTIUNILE

Un șir garmond prima-dată 7 cr., a doua-oară 6 cr.,
a treia-oară 5 cr., și timbru de 30 cr.

Redacția și administrația: Strada Poplace Nr. 15.

Se prenumără și la poste și la librării.

Epistole nefrancate, se refușă. — Manuscrise nu se înapoiază

Numeri singuratici a 5 cr. se vînd în Sibiu: la librăria „Ti-
pografie“, societate pe acțiuni și la librăria L. Michaelis, strada
Cisnădiei, 27. — În Alba-Iulia: la librăria Weisz Bernat „la loterie“.

congrese de pace, la înfrățirea și bi-
nefăcătoarea pacificare a popoarelor;
sîntem aci pentru a uni vocea nou-
stră cu a voastră și a geluna celalea
eternă prin un

Vivat Roma!

Vivat Italia!

Vivat M. S. Regela, marele patron
al congresului nostru!

Vivat ministrul Baccelli care ne
prezidează și guvernul din care face
parte atât de ilustră! (Prelungile
aplause).

„Nouele baze ale
politice maghiare“

de
Beksis Gusztáv.
II.

„Scopul nostru național“.

Cartea lui Beksis se estinde pe
175 de pag. și împărșită în 12 capi-
tole. În loc de prefață este o scrisoare
deschisă, în care Beksis cere spriginul
publicistului Rákosi Jenő și prin acesta
spriginul întregii publicistici maghiare.
În scrisoare Beksis arată cauza, pen-
tru-ce el, ca deputat, nu vine în parla-
ment cu teoria sa: Zice, că ideea trebuie
să se coacă în opinia publică și numai
atunci are să bată cu ea la ușa parla-
mentului...

Cele două capitole dintăiu formează
un fel de introducere a cărții: pline de
teorii și deducții politice, cele mai multe
terse și pece.

În primul, cu titlul de mai sus Bek-
sis enunță cu emfază, că „în întreaga
monarhie numai două pozitități sînt:
tronul Habsburgilor și națiunea ma-
ghiară“.

Din această premisă face apoi na-
tural deducția, că „numai națiunea ma-
ghiară și tronul Habsburgilor împreună
sînt în stare a salva monarhia, ce se
afli în dărăpănare“.

Astfel deci „ori-cât de sus ne fixăm
scopul național, prin el promovăm to-
dată interesele tronului și ale monar-
chiei“.

Încântat de aceste deducții, basate
pe premisa în parte falsă, Beksis pre-
cisează mai în detalii astfel scopul na-
țional:

„O Ungarie asigurată pe vecie ca stat și
în privința națională. Un stat maghiar mare
și puternic și neresturnabil. O putere maghiară,
organizată pe baze naționale, care poate să existe
în cadrul dualismului, dar care să-și continue
existența și dacă se derapînd Austria. În ca-
sul din urmă scopul național este: statul ma-
ghiar dinainte de Mohács, reînviat sub sceptrul
Habsburgilor“.

Cu acest calambur se termină pri-
mul capitol.

III.

Raporturi politice.

Beksis afli, că raporturile poli-
tice sînt favorabile pentru ajungerea
scopului național, dar „cu toate aceste
pe orizon se ivesc umbrele sinistre ale
pericolelor“.

Aceste „umbre“, cari amenință Un-
garia indirect și vin din Austria sînt
nimicirea sau federalismul.

De nimicirea Austriei nu se teme
Beksis de oare-ce, ca și din alte pericole
va scăpa ea și acum, în urma puterii
de viață (mirare că nu zice, că o vor
mântui Ungurii), dar se teme de fede-
ralism ca se va introduce în Austria
și de acolo apoi în Ungaria. De aceea
cu federalismul se ocupă mai pe larg.
Și se trudește Beksis a arăta că fede-
ralismul nu-i pentru Austria, cu atât mai
puțin pentru Ungaria.

În espunerile sale ajunge a con-
stata, că în general e cea mai mare
greșală a crede, că federalismul e o
urmăre naturală a lozuirii împreună
a mai multor rase.

În Germania — zice el — s'a putut
face confederațiunea statelor, fiindcă
acolo a fost unitatea națională. Se
poate face federalism de popoare și
în Statele Unite din America-de-Nord,
fiindcă aici nu este cunoscută chestia
națională. Ear' în Elveția există fede-
ralism, de oare-ce aici cele trei națio-
nalități sînt isolate (?) și pe liniile de atin-
gere se împacă.

No, că tare minunat, de Beksis!

În toate părțile se poate face federalismul, numai în Ungaria nu. Pentru ce? Pentru că nu ar voi — dl Beksiacs.

Mai departe scrie Beksiacs, că federalismul ar fi periculos (pentru cine? — întrebăm) în Ungaria, deoarece ar face mai acute contrastele de naționalitate, ear' pentru monarhie ar fi periculos, căci ar cere să se introducă și în instituțiile comune și în armată, cauzând mari stricăciuni.

Da, da, e periculos grozav afurisitul de federalism.

Între altele Beksiacs mai aduce laude partidului liberal, care, fiind o majoritate solidă, a împiedecat ca să se nască și la noi raporturi cu în Austria.

Congresul orientaliștilor.

Roma, 6 Octombrie n.

În secția musulmană, dl Urechia a făcut o frumoasă espunere de manuscrise arabe, persane, turcești luate din biblioteca Ateneului din București, care manuscrise sunt mult admirate de congresiști.

Ieri de dimineață la secția a doua, *Geografia și etnografia Orientului*, sub președinția dlui Urechia, s'a cetit comunicarea părintelui Tondini, prin care acesta își exprimă dorința pentru *unificarea calendarului* și în favoarea *meridianului* care trece prin *Ierusalim* și propune de a se trimite o telegramă de mulțumire Tatului, pentru că ar fi aprobat *unificarea* începând de anul viitor.

Atunci dl Urechia spune, că asta nefiind încă sigur, ar fi mai bine a se aștepta până când va fi un fapt împlinit.

Di Urechia spune, că România a adoptat deja calendarul Gregorian la postă și telegraf, la calea ferată și la diferite ministere.

— Dl Burada vorbește despre *România din Istria* și zice, că ei erau zece mii, ear' acum sunt 5000 și trăiesc în cea mare mai miserie, fără școli. Dieta a aprobat de mulți ani, fondarea unei școli române, dar nu s'a făcut nimic. El adaugă, că trimițându-se acolo preoți italieni în loc de croați, Italia ar pute să atragă simpatia acelor poporațiuni.

Di Burada exprimă dorința, ca guvernul român și Românii să vină în ajutorul lor.

— Preotul albanez Bernardo, din Bilotta (Italia) propune înființarea unei catedre de limba albaneză la universitate.

Di Urechia spriginește această propunere și își exprimă dorința pentru înființarea și a unei catedre de limba română.

— Lorechio, directorul ziarului *Nazione albaneză* și *Derviş Hima* mulțumesc în numele Albanezilor.

Lorechio cere totuși ca guvernul Italian să dea un ajutor bănesc pentru tipărirea dicționarului italiano-albanez, căci cele 2 sute mii de Albanezi, cari locuiesc în Italia, n'au mijloace.

Mâne în ședința congresului în secțiuni unite va vorbi Grigore Tocilescu asupra *monumentului lui Traian, descoperite în România*.

Di Visconti Venosta va da la 12 Octombrie (st. n.) la ministerul afacerilor străine o recepțiune în onoarea membrilor străini ai congresului.

Roma, 7 Oct. n.

Azi a avut loc o ședință generală în secțiuni unite sub președinția sena-

torului Ascoli, președintele de onoare al congresului.

Au vorbit apoi diferiți congresiști, între cari profesorul universitar *Grigore Tocilescu*, care a ținut o cuvântare cu privire la *monumentul lui Traian* descoperite în România.

El fu foarte aplaudat și felicitat de toți.

Astă-seară va avea loc o mare recepțiune a congresiștilor în localul asociațiunii presei.

Mâne dimineață se va face o excursie la Tivoli.

Ziarele italienești continuă a vorbi în mod entusiast de congresiștii români.

Azi la ora 2 d. a., congresiștii români s'au fotografat la universitate, împreună cu coroana care se va depune la *columna lui Traian*.

Roma, 8 Oct. n.

Ziarul *Popolo Romano*, vorbind de comunicarea făcută ieri la congres de profesorul *Tocilescu*, în privința descoperirilor arheologice dela *Adam Klisi*, spune că între cei prezenți la congres s'a iscat dorința vie de a visita ruinele aduse la lumină cu atâta artă și știință de dl Tocilescu. Prin urmare — zice *Popolo Romano* — totul face să se creadă că viitorul congres orientalist din anul 1902, se va ține în București, în acea Românie, atât de afecționată vechei sale mame Romae.

Azi-dimineață congresiștii, după ce au sosit la Tivoli, s'au dus la primărie, unde primarul le-a urat bunăvenire. A răspuns *De Gubernatis*, președinte efectiv al congresului.

La amiază, congresiștii sunt reuniți la banchet în restaurantul Sirena și villa Gregoriana.

La 6 ore seara congresiștii s'au întors la Roma.

Eată textul telegramii adresată de dl ministrul al instrucțiunii publice al Italiei, Baccelli, dlui *De Gubernatis*, președinte efectiv al congresului:

Primesc gențila d-voastră invitație, care mi s'a făcut în numele reprezentanților români, cari făcând urări pentru mama patrie, vor depune în dimineața zilei de 30 Sept. o frumoasă coroană la columnă lui Traian.

— Comitetul politic albanez din București a telegrafat dlui *De Gubernatis*, președintele congresului, rugându-l să protesteze dimpreună cu *Urechia* și cu reprezentanții albanezi din congres, în fața lumii savante contra oprirei singurei școli albaneze din Gorizia, de către Turcia.

— Pe lângă coroanele pe care Românii le vor depune pe mormântul lui *Victor Emanuel* și pe mormântul lui *Garibaldi*, ei vor mai depune o alta pe mormântul lui *Cavour*.

Revista esternă.

Conflictul în Transvaal.

În conflictul dintre Anglia și Transvaal se schimbă amenințarea războiului cu prospectele de pace. De present prevalează aceste din urmă.

Printul de *Devonshire* a ținut în *Seffild* un discurs, în care a accentuat, că Anglia înainte de a face pasul decisiv, voeste să dea ocaziune Transvaalului, de-a compuni cu toată serioșitatea pretensiunile engleze.

Astfel s'au inițiat earăși *tratări diplomatice*. Tratările decurg între guvernul din Transvaal și guvernatorul englez din țeara Cap, *Milner*; mijlocitor e președintele statului Oranje, *Steyn*.

Scopul tratărilor e să se aplaneze conflictul pe cale pașnică, dar' în privința aceasta s'au ivit deja la început greutăți, de oare-ce guvernul Transvaalului cere, ca în decursul tratărilor să încete ori-ce mobilizare de trupe engleze, ear' trupele, cari sunt pe drum, se nu debarce în Africa. *Milner* la aceasta a răspuns negativ, dar' a zis că poate promise, că în decursul tratărilor nu se va face nici un act dușmănesc. *Steyn* a depeșat, că guvernul din Transvaal va respinge aceasta, de oare-ce concentrarea de trupe și în timpul tratărilor o consideră de act dușmănesc.

De fapt Englezii continuă concentrarea. De basă a operațiilor servește D'Urban. Aici debarcă zi de zi trupe din India, cari după ce sunt echipate, se trimit spre Transvaal.

Din Sârbia.

Altațieri s'a sfârșit discuția asupra adresei la mesaj. *Alexă Popovici*, deputat progresist a zis în o vorbire, că presa rusească și presa sârbescă din Ungaria (*Zastava*) e de vină la atentatul contra lui Milan. Prim-ministrul *Gheorghević* a întrerupt pe vorbitor, zicând că nu poate suferi astfel de invective. Presa rusească nu reprezintă vederile guvernului rusesc, ear' presa sârbescă din Ungaria greșeste, amestecându-se în afacerile interne ale Sârbiei.

Scupcina a primit textul adresei, în care se aproabă cele anunțate în mesaj. La prezentarea adresei, regele *Alexandru* a asigurat de nou pe deputați, că nu va schimba nimic în sistemul politic inaugurat.

Din parlament.

9. Octombrie n.

În ședința de Luni a dietei maghiare a fost depus pe masa președintelui bugetul anului viitor 1900. Sumele din buget, la venite și erogțiuni, sunt socotite în coroane, fiindcă legea dispune ca cu începerea anului viitor ori-ce socoteli să se poarte în coroane, nu în florini. Bugetul anului viitor conține următoarele sume principale: Spesele (erogațiuni) ordinare sunt preliminate cu 948,937.257 coroane, va să zică cu 27,364.819 coroane mai mult ca în anul premergător. Spesele extraordinare fac pentru anul viitor 103,744.564 de coroane, va să zică cu 18,812.110 mai mult ca în anul trecut. Venitele sunt preliminate astfel: venite ordinare 991,724.642 de coroane, venite extraordinare 62,788.762 de coroane. Peste tot deci *erogațiunile* anului viitor fac 1,052,681.821 de coroane, ear' *venitele* 1,054,513.404 de coroane. Prin urmare se arată un *excedent* de 1,881.583 de coroane. Bugetul, asupra căruia vom mai reveni, precum și vorbirea ministrului de finanțe *Lukács*, rostită asupra situației financiare și asupra reformelor financiare cu cari se ocupă guvernul, au fost viu aplaudate din partea deputaților. Așa spun foile maghiare.

† Diamandi Manole.

Inmormântarea.

Inmormântarea regretatului *Diamandi I. Manole* s'a săvârșit Luni d. a. A luat parte — cum spune *Gazeta* — lume multă, asistând corporativ Eforia școalelor, corpul profesoral și învățătoresc, precum și întreaga tinerime dela școalele centrale. Dintre autorități au fost de față vicespanul comitatului *Dr. Ieckel*, dl primar *Hiemesch* etc. Cortejul funebru a pornit dela locuința reșosatului, mergând în frunte tinerimea școlară cu corpul profesoral și învățătoresc, preoții fungenți, apoi un car încărcat cu cununi de flori, după el carul mortuar tras de șese cai, însoțit de-a dreapta și de-a stânga de 12 frunțiși din societatea română brașoveană; după car veniau membrii familiei și în fine un număr public, bărbați și dame, în fine în urmă un lung șir de tășuri. Ajuns în piața cociugul a fost luat și dus în noua biserică din cetate, unde s'a oficiat prohodul prin d-nii protopop *I. Petric* și *V. Voina*, preotul *V. Saftu* și diaconul *Priscu*. Cântările au fost executate de corul Reuniunii de cântări sub conducerea dlui profesor *P. Dima*.

În biserică s'au ținut două discursuri funebre, cel dintâiu din partea dlui protopop *V. Voina*, care cu cuvinte elocvente a arătat meritele reșosatului. În biografia, ce i'a făcut-o, a descris cu cele mai vii colori însușirile lui *Diamandi Manole*.

După discursul părintelui *Voina* a vorbit dl profesor *V. Goldis*, accentuând pe lângă meritul cel mare al lui *Diamandi Manole* de a fi contribuit în primul rind la realizarea dorinței generale de a avea Românii o biserică în cetate, și activitatea sa pe terenul mai estins al vieții naționale românești. După terminarea prohodului, cortejul a pornit mai departe spre cimiterul din Groaveri, unde osămintele reșosatului au fost depuse în mormântul familial.

Doliul.

Cum era de prevăzut, moartea regretatului bărbat a provocat un doliu general, și aici și în România. Toate ziarele relevează cu cuvinte alese meritele reșosatului și își exprimă condolențele către familie.

Direcțiunea ziarului nostru a trimis la adresa întristatei văduve, d-na *Maria Manole* o telegramă de condolență.

Din Torontal.

Chestiunea bănoei române. — Reflexiuni la *Sentinele*. — Inițiativa. — Pedecile.

Sân-Miclăușul mare, 4 Oct. n.

Sentinele din Torontal mă omoară cu dragoste! Cine a cetit, sau va ceti corespondența *Sentinelei* din nrul 205 al *Tribunei*, sigur aceeași impresiune o va primi, dar' ce să-i fac, dacă stă să se prăpădească pentru binele și fericirea nației?

De *cincisprezece-ori* îmi scrie numele, respective obosește pe culegător cu culegerea lui sub tipar, dar' ce să-i faci, dacă vrea cu ori-ce preț la suprafață un bărbat serios și de gravitatea dlui *Dr. Nestor Oprean*.

Ca onorata *Sentinelă* să nu creadă, că-i desconsider cu totul înalțul pedestal, de pe care tună și fulgeră, îmi voiu preciza și eu punctul de vedere, pe care eu stau; îi cer însă înainte per-

mișunea să mă las condus de al meu cap și nu de al ei!

Sentinele înainte de toate constată, că: »dl *Dr. Nestor Oprean* mistifică...», apoi îmi spune, că chemarea inteligenței — deci și a mea — are grația a mă număra și pe mine între inteligență și — datorită era și este a crește bine poporul; dovedește, că inteligență e multă și nu puțină, cum afirmasem eu; spune că în cauza sârmanei casse de păstrare, eu am luat inițiativa; și tocmă află adevărul ca eu degetul în ochiu, când afirmă, că eu am susținut — »persiflând în mod radical» că numai ținuta mea pasivă a ținut în loc cauza.

Întreg articolul cântă pe struna magistralu față de școlarii dela 6—12 ani; și-i pune coroana cu înșinarea următoare: »Lumea rea altor împrejurări atribuie stagnarea cauzei, deci să nu umblăm cu pisica în sac, că i-se vâd ghiarile».

Va să zică cuprinsul întregii corespondențe este ținut într'un ton arrogant și la fine insultă! E deci lucru firesc, dacă declar acum aici, că oameni de calapodul *Sentinelei* nu sunt chemați să-mi deie instrucțiuni de a servi cauze românești, până nu vor învăța regulile buneii caviuțe.

Cineva, în construcțiunea mai sus citată mă suspicionează, ba calumniază; însă se ascunde sub pseudonim.

Limbajul omeneșc are numiri potrivite de altcum pentru cei-ce insultă și calumniază, fie aceia sub pseudonim, fie sub numele propriu, și între patru ochi i-l-aș putea opți la ureche; mă deorăg însă să i-l aplic aici, ci las *Sentinelei* liberă voe să-și aleagă pe cel mai potrivit!

Sentinelei mai am să-i declar deci, că nu am lipsă de prelecții, deci încât pentru mine să nu se prea ostenească și deodată o asigur, că atâta zel din partea ei cel mult strică, dar' de loc nu folosește cauzei, căreia — cred — voeste să-i servească! De ce? Își va pute singură esplia, de va voi!

În merit am următoare celor pe cari îi interesează:

Nu împorță, dacă este opidul *Sân-Miclăușul mare* numit »putere de a se afirma» sau cercul acestui opid; căci *Sentinele* chiar în *Sân-Miclăușul mare* arată o inteligență numeroasă, apoi măiestrima o lasă chiar nenumărată. În celelalte comune a acestui cerc este în proporțiune mai mică cu mult, căci nu mai sunt altunde advocați, doi juris, juriști, funcționari. Deci dacă *Sentinele* afirmă pentru întregul cerc acea »putere de a se afirma», atunci și eu mai mult drept susțin eu, că slab stam cu această putere!

Și dacă eu cu mintea mea mărginită înțeleg bine pe *Sentinele*; dînsa atunci, când a aflat de lipsă a scoate la iveală »puterea de a se afirma», a făcut-o aceasta în raport cu institutul de bani înființând. — Și în acest raport susțin eu — poate fi luată în considerare numai acea inteligență, care poate conlucra la înființarea lui și la consolidarea lui. În acest raport nu avem altă inteligență, decât cea numită de mine — ori-cât sunt de frumos sunătoare frazele *Sentinelei*. Diferența între mine și între *Sentinele* e aceea, că eu vorbesc de factori pozitivi, ear' dînsa de factori din regiunile fantasiei!

E drept, că aici în *Sân-Miclăușul mare* avem încă un advocat român, care însă de mult s'a disgustat dela conlucrări pentru binele poporului, ear' acum cutropit de bătrânețe și bolnav nici afacerile cancelariei sale proprii nu e în stare să le provadă. (Va urma).

FOIȚA „TRIBUNEI“.

Micile paștete.

De

Alphons Daudet.

I.

În dimineața aceea, care era într'o zi de Duminecă, plăcintărie Sureau din strada Turenne striga pe ucenicul seu și îi zise:

»Aici sunt micile paștete pentru dl Bonicar, du-le acolo și te reîntoarce de grabă, căci mi-se pare-că Versaillesii au intrat în Paris».

Mititelul, care nu pricepea nimica într'ale politice, așeză paștetele încă calde într'o tipsie, legă tipsiu într'un serviet alb, le puse toate deasupra căciulei sale și alergă în fugă spre insula St-Louis, unde ședea domnul Bonicar. Ziua era admirabilă. Soarele de Maiu își arunca în jos razele sale ferbînti, și negustorii de flori espuneau buchete de ceraze și păpuși umpluți cu flori. Pe lângă tot ropotul de puști, ce se auzia în depărtare, și a sunetului de trîmbițe din strade, acest vechiu cartier des *Mara* își păstra caracterul seu liniștit. În aer era ceva sârbătoresc. Prin curți umblau copii sărînd, fete mari se jecau dinaintea ușilor și această siluetă mică și albă, care tropotea aici în mijlocul șoselei părăsîte, înconjurată de un miros de paștete calde, dădea acestei dimineți de luptă ceva cu desăvîrșire naiv și sârbătoresc. Întreagă viața acestui cartier părea că s'a concentrat pe Rue Ri-

voli. Aici aduceau tunuri și lucrau la baricade; la tot pașul se vedeau grupuri și gardiști naționali, ocupați. Micul plăcintar însă nu-și perdă rostul. Acesti copii așa sunt de dedați se umble prin mulțimea de oameni, prin larma stradelor! În zile de sârbători, la Anul-Nou și la prinderea postului au mai mult de alergat; de aceea, o revoluțiune abia dacă îi mai pune în umire.

Era o adevărată plăcere a vedea această căciulă mică, albă, legându-se în mijlocul chipiilor și a baionetelor, cum înconjură ori-ce ciocnire, mergînd acuz repede, acuz cu o zăboveală silită, în care însă tot se mai vedea încă marea dorință de a fugi. Ce-i păsa lui de bătaie! Lucrul principal era să ajungă punct la douăsprezece ore la Bonicar, și să iee în grabă micul bacșiș ce-l aștepta în antișambra.

Deodată se făc în mulțime o mișcare grozavă; și fii de-ai Republicei cîntînd trecură în fugă. Erau niște băieți de 12—15 ani, cu puști Chassepot, brîne roșii și păpuși mari, cari erau acum chiar așa de faloși, că sînt îmbrăcați militărește, ca și atunci când se alungau prin mîrdăria bulevardului în zilele prinderei de post, îmbrăcați în zdreanță unui ploar roz și cu căciuli de hârtie. De astă-dată micul plăcintar avu multă osteneală pentru ținerea ecuilubului; dar' el și căciula sa făcuseră atâtea parfi pe ghiată, el se jucase așa de des pe trotuar, de-a mormăit, încât micile paștete încă scăpară singur numai cu spaima. Din nenorocire, cîntarea, lănașele roșii, admirarea și curiositatea cură ucenicului lui voe să fugă și să se ducă de loc în o societate și să se joace și astfel fără se bage în seamă trecut de primărie.

St-Louis, în toiul acestei alergări nebune, se pomeni într'un loc ce-i era cu totul necunoscut.

II.

De cel puțin douăzeci și cinci de ani era obicei în casa lui Bonicar, se mănca paștete mici, în zi de Duminecă. Punct la douăsprezece ore, când întreaga familie — cu mic cu mare — se afla adunată în salon, o clopoțire veselă spunea întregii societăți: »Ah! acesta-i plăcintarul!».

Atunci se auziau mișcări repezi de scaune, și foșnet de haine, și copii isbuneau într'un ris viu dinaintea mesei așternute și toți acești cetățeni fericiti se așezau în jurul acestor paștete mitite, cari erau așezate simetric pe tavana de argint.

În ziua aceea clopoțelul nu sună. Domnul Bonicar se uita mînios la cîasornicul seu, un cîasornic vechiu, care încă nici nu a grăbit sau întîrziat. Copiii căscau lângă gîamurile ferestrei și se uitau înspre colțul de stradă, pe lângă care apuca de comun ucenicul.

Veselia amuși, și foamea care se făcuse deja simțitoare, făcea, ca marele prînzitor să arete încă și mai mare; ba acesta făcea chiar o impresiune destul de tristă, în butul anticilor tăcămuri de argint, ce strălucneau deasupra acoperemîntului de damast, și în butul albelor servete împăturate în formă de cornulețe.

Bătrana bucătăreasă spusese deja multe-ori ceva domnului ei în care altele socotea că friptura de pîine, însă domnul Bonicar nu se lăsa să se lăseze la lume, să se așeze la paștete; turbând

de mînie asupra lui Sureau, voia să vază însuși că ce vrea să zică o întîrziere așa de ne mai pomenită. Când își părăsi locuința, lovind mînios cu bastonul prin aer, vecinii îl făceau atent:

»Bagă de seamă, domnule Bonicar, se zice că Versaillesii au intrat în Paris».

Dar' el nu voia să audă nimic, nici chiar puscăturile ce se auziau dinspre Neuilly, nici chiar tunul de alarmă dela primărie, care zgudu toate fereștrile cartierului.

»O! Sureau acesta! Sureau acesta!».

În graba sa agitată vorbea cu sine însuși, se vedea deja în mijlocul prăvăliei, cum lovește cu bastonul seu în podini, făcînd să tremure fereștrile și sticlele. Baricadele podului Louis-Philippe îi îmbulzîră încăută mânia. Aici zăceau niște federați, cu mutre dârze, încălzindu-se la soare.

»Încăto vrei să mergi, cetățene?».

Cetățeanul dădu explicări; însă istoria micilor paștete păru suspectă și încă cu atât mai mult, că domnul Bonicar avea pe sine căputul seu frumos de sârbătoare și purta ochelari de aur și peste tot avea întreaga înfățișare a unui vechiu reacționar.

»E un spion», ziseră federații, »și trebuie să-i tragem socoteala».

Atunci patru oameni, cari nu se supărară de loc, că pot părăsi baricadele, cu pumni și cu ghiolduri imbutușate înaintea lor pe sârmanul și desepertul om.

Nu știu cum se întîmplă, dar' după o jumătate de oră se afla în mijlocul unei cete de prinsonieri, cari mergeau

spre Versailles. Domnul Bonicar protesta tot mai mult, ridica bastonul în aer și spunea pentru a douezecia-ora istoria sa. Din nenorocire această invențiune despre micile paștete păru așa de absurdă și de necrezut din pricina universalei agitații, căt oficerii își făceau numai ris pe socoteala ei.

»Bine, bine, bunul meu prieten, te vei explica la Versailles».

Și prin *Champs-Elisées*-ii încă de tot albi de fumul focului, porni convoiul prinsonierilor, în mijlocul alor două rinduri de vînători, spre Versailles.

III.

Prinsonierii mergeau îmbulziți, în șiruri dese, câte cinci cu cinci. Pentru-ca să împedecă convoiul de a se împrăștia, îi siliră să-și deie brațul.

Nefericitul Bonicar, credea că visează. Asudînd, gîfînd, perzîndu-și cumpătul de frică și oboseală, se trăia el, la sfîrșitul coloanei, între două strigoi bătrâne, cari mîroseau a vinars și a petroleu; și când cei din jurul lui auziau cuvintele »plăcintar» și »paștete mici», pe cari tot într'una le amintea în vorbirile lui, credeau că a înebunit. Era fapt, că bietul om nu mai știa ce zice. Totuși când suiau ori coboreau, când șirurile convoiului se mai răreau, prin pulvere, i-se părea că vede jacheta cea albă și baretul micului ucenic dela Sureau. Și aceasta i-se întîmpla pe cale de zece-ori. Acest mititel îi trecea pe dinaintea ochilor ca și un fulger, apoi dispărea în mijlocul acestei mulțimi de uniforme, bluze și zdreanțe.

În sfîrșit ajunseră în Versailles, pe când însera; și când mulțimea vîzî pe

Almanachul învățătorului român.

Apel către frații colegi și către amicii școlii române.

A apărut, și se află de vânzare la subscrisul, și la „Tipografia”, societate pe acțiuni în Sibiu, strada Poplăcei nr. 15.

„Almanachul învățătorului român” pe anul școlar 1899—1900.

Dacă în lipsa de abonamente suficiente și în fața șeselor mari, pe lângă toate opintirile, nu ne-a fost cu putință a reduce prețul, ceea ce am fi dorit din toată inima, aceasta se compensează pe deplin prin faptul, că în acest an *Almanachul* a apărut cu mari îmbunătățiri atât la cuprins, ce s'a îmbogățit cu material de mare folos învățătorilor, cât și îndeosebi la ajustarea estetică.

În estan *Almanachul* este legat frumos și trainic, în legătură de pânză, cu teacă pentru cerușă etc., ilustrat și peste tot foarte elegant.

Almanachul are acum formatul unui *notes* portativ, plin de cunoștințe din domeniul literar și pedagogic, legi și ordinațiuni și cu multe alte îndrumări, cari stau zilnic la dispoziția învățătorului în toate afacerile sale școlare.

Estan, pentru orientare,

Cuprinsul Almanachului:

Prefață.

I. Călimarul și notițe din tipic pro 1899/00.
II. Date chronologice pe anul 1900.

III. Date genealogice: A) Austro-Ungaria. B) România. C) Celelalte state europene.

IV. Afaceri de poștă și telegraf: 1. Serviciul de scrisori. 2. Serviciul de mesagerie. 3. Tarifa pentru telegrame.

V. Competențe de timbru și taxe: 1. Dispozițiuni generale. 2. Documente scutite de timbru. 3. Documente nescutite de timbru. 4. Competența calculată în procento. 5. Scala timbrului.

VI. Schematismul bisericeii ort. române: 1. Metropolia. 2. Diocesele. A) Arhiepiscopia Transilvaniei. B) Diocesa Aradului. C) Diocesa Caransebeșului.

VII. Schematismul provinciei metrop. gr-cat.: 1. Metropolia. 2. Arhiepiscopia. 3. Diocesa de Oradea-Mare. 4. Diocesa de Gherla. 5. Diocesa de Lugoj.

VIII. Reuniuni învățătoresci: a) Reuniunea învățătorilor români gr.-or. dela școlile confesionale din diocesa Caransebeșului; b) Reuniunea învățătorilor dela școlile populare confesionale din protopopiatele arădane I—VIII; c) Reuniunea inv. gr.-cat. „Mariana” din Nășed; d) Reuniunea învățătorilor gr.-or. din districtul Sibului; e) Reuniunea învățătorilor gr.-cat. din jurul Gherlei; f) Reuniunea învățătorilor rom. gr.-cat. din diocesa Lugojului recte (ținutul Lugojului); g) Reuniunea învățătorilor gr.-cat. din ținutul Hațegului, cu centrul în Hațeg; h) Reuniunea învățătorilor gr.-cat. din arhiepiscopia de Alba-Iulia și Făgăraș.

IX. Partea literară: 1. Oda, la desvălirea bustului lui Ienăchiță Văcărescu, de *Al. Muntean al lui Vasile* (București). 2. Dr. Dan P. Barciș, schiță biografică cu portret, de Red. *Almanachului*.

3. Sentențe pedagogice, de diferiți autori celebri.

4. Ioan Pop Reteaganul, schiță biografică cu portret, de *George Cătană* (Valeadeni).

5. Școala și biserica: ca factori primordiali în educațiunea și cultura națională, de *Iosif Velcean* (Recița).

6. Cugetări, de *Ioan Seurtu* (Cluj).

7. Dascăli mei, amintiri din copilărie, de *Alex. Muntean al lui Vasile* (București).

8. Școala lui Lazăr, scenă din revista istorică-națională „100 de ani”, de *I. L. Caragiale* (București).

9. Maxime, de *Petru Cipou*, învățător (Luncșoara).

10. Plugușorul anului, poesie dedicată învățătorilor români, după *C. Teodoru*.

11. Dragi pe ascunsul, versuri de *Adrian Ungurean*, învățător (Curtacheri).

X. Pro domo. (În această rubrică găsim aprecieri favorabile asupra *Almanachului*, an. I, dela diferiți bărbai: *Stefan Velovan*, Dr. *Al. Mocsonyi*, V. *Babeș* și mulți învățători).

XI. Școala confesională. (Aci găsim lucruri vrednice de știut pentru toți învățătorii. Aname):

a) *Regulament* pentru organizarea învățământului în școlile populare;

b) *Din drepturile și datorințele învățătorului*;

c) *Literatura noastră școlară* în anul din urmă.

XII. Cartea experiențelor. (În această parte urmează vre-o 2—3 coale de rubrici pentru notițele trebuincioase învățătorului peste an).

XIII. *Apendice*.

XIV. *Anunțuri*.

Rămâne acum, ca îndeosebi frații colegi, conștienți de chemarea, poziția și cerințele de progres și eu dor de a contribui la ridicarea nivelului studiului învățătoresc, să nu întreprindă nădărnicele — între toate împrejurările — spriginul dorit și pretins de acest opor, menit a fi un sincer călăuz dascălului român și a stabili legătura

solidară între învățătorii noștri, stându-le într-ajutor întru împlinirea chemării sublime, ce o au în mijlocul poporului nostru.

Să părăsim odată, fraților colegi, superficialitatea, indolența, ușurătatea și restăpărea forțelor. Să ne gândim cum am sta noi, dacă fiecare ar fi la culmea chemării sale?!

Atunci, văzând frumoasa-vă interesare, *Almanachul* nostru va prinde curaj, va câștiga teren și drept de viață, ear' amicii sei, protectorii școlii române, nu vor întârzia de a ne privi și prețul după-cum merităm, și amăsura aspirațiunilor și prestațiunilor noastre, amăsura inteligenței, cunoștinței și afirmării noastre publice, ne va și remunera materialmente.

„Almanachul” s'a dat pentru voi, fraților colegi, prin urmare apelând la spriginul vostru binevoitor, soarta lui o pun în mâinile voastre și a tuturor bărbailor și amicilor școlii române.

Mai având la dispoziție unele esemplare din anul trecut, doritorii de a avea și „Almanachul” din I. an, binevoiască a trimite subscriului, ori „Tipografiei”, societate pe acțiuni, Sibiu, 70 cr. și-l vor primi, trimis franco.

Recița-montană, (Resiczabánya), 8 Oct. 1899.

Cu stimă și frăție
Iosif Velcean,
inv. român.

Bibliografie.

A apărut:

Partea a VI-a din *Memoriul lui Iosif Sterca Șuluțu* de Cărpeneș, membru fondator și membru în comitet al „Asociațiunii pentru literatura română și cultura poporului român”. Sibiu, tip. W. Krafft. Este un volum de 297 pagini, cu conținut variat și interesant și costă 1 fl. 25 cr. + 10 cr. porto. Două sute fl. din prețul cărții, se vor da pentru „casa națională”, restul pentru alte scopuri filantropice. La sfîrșitul cărții se adaugă o compoziție musicală: *Doina Metropolitului Alexandru Sterca Șuluțu*, aranjată pe note pentru voce și piano. Partea cea mai mare a articolelor ce conține a mai fost publicată, prin foi și reviste, dar valoarea lor e permanentă. Între altele conține întreagă biografia *nefericitului Dragoș*.

Cursul pieței din Sibiu.

Din 11 Octombrie n. 1899.

Hartie-moneta română	Cump.	9.35	vend.	9.40
Lire turcești				
Imperiali (15 R. auri)		18.92		19.02
Ruble rusești 100 R.		126.75		127.75
Galbeni		5.64		5.69
Napoleon-d'or		9.52		9.59
100 Mărci germane		58.67		59.—
100 Mărci sterling		11.96		12.06

Bursa de Budapesta.

Din 9 Octombrie n. 1899.

Renta de aur ung. 4%	115.90
„ 4% „ 4%	98.80
„ val. cor. 6%	119.75
Imprumutul căilor ferate ung.	119.25
Bonuri rurale ung.	92.50
„ croato-slavone	91.75
Obligațiunile desp. regalilor	161.—
Losuri pentru regularea Tisei și Seghedin	137.50
Renta de hartie austriacă	99.—
„ de argint austriacă	99.—
„ de aur austriacă	117.25
Losuri austriace din 1860	135.—
Acțiunile băncii austro-ungare	900.—
„ de credit ung.	867.50
„ de credit austr.	861.75
Scrișuri fonciare ale institutului de credit și economii „Albina”	102.—
Argintul	5.70
Galbeni împărătești	5.67
Napoleon-d'or	9.57
Mărci 100 imp. germane	59.50
London 10 Livre sterlingi	121.20

Bursa de Viena.

Din 9 Octombrie n. 1899.

Renta de aur 4%	115.60
Renta ung. v. c. 4%	93.90
Imprumutul căilor ferate ung.	119.6—
Bonuri rurale ung.	118.—
„ croato-slavone	92.40
Renta de hartie austriacă	98.75
„ argint austriacă	98.70
„ aur austriacă	117.—
Losuri austriace din 1860	135.50
Acțiunile băncii austro-ungare	901.—
„ de credit ung.	368.50
„ de credit austr.	362.90

Bursa de București.

Din 25 Septembrie v.

5% Renta perpetuă	4%	Fonc. rur.	81 1/2
5% „ am. 1891 99	5%	„ urb. Buc.	89 1/2
5% „ „ 1892 98 1/2	5%	„ Iași	82 1/2
5% „ „ 1893 98 1/2	Banca Naț.		2640
5% „ „ 1894 98	„ Agricola		316
5% „ „ 1895 87	„ României		286
5% „ „ 1896 88	„ de scont		425
5% „ „ 1897 88	„ Națională		435
5% „ „ 1898 88	„ Patria		65
5% „ „ 1899 88	„ Construcții		65
5% „ „ 1900 88	„ Basalt artificial		65
5% „ „ 1901 88	„ Tramv. nou		65
5% „ „ 1902 88	„ Baia centrală		115

Pentru redacție ai editură responsabile: Andreiu Baltes.
Proprietar: Pentru „Tipografia”, societate pe acțiuni: Iosif Marschall.

Pentru fiecare cuvânt se plătește 1 cr.
Pentru cuvintele tipărite gras 2 cr.
Taxa de inserțiune se poate trimite și în mărți postale.
Pentru anunțurile cu adresă sau post-restante se plătește timbru 30 cr.

MICA PUBLICITATE

Răspunsuri și deslușiri la aceste mici anunțuri dă gratuit administrația ziarului — cu graiul viu sau în scris, dacă se alătură un timbru ori o cartă de corespondență.

Pentru știri mărunde, întrebări, corespondență, informațiuni, anunțuri, reclame etc.

D. C. V.

Se află „ilustrate” de toată frumusețea. O se-ți trimite cu plăcere, căci doar eu sunt în Sibiu și la administrația „Tribunei” află pentru câte 5 cr. vre-o 20 de variante, care de care mai minunate și mai românești. Lyl. (89)

Dușu!

Ți-am răspuns ieri. Azi trimite ce-ai cerut. V—che. (90)

„Orfana”

este rugată să-și trimită prin administrația „Trib.” adresa completă, pentru un tiner „cu intenții serioase”. (91)

Haine vechi,

se vînd cu prețuri moderate: Unde? Spune administrația ziarului. (16)^e

Vin bun,

garantat curat, de 3 ani, galben, se vînd cu prețul de 3 fl. vadra (10 litre) dela gară. Se poate căpeta în buți de 50—60 vedre. (2)^a

De vânzare

se află o aleasă colecție de cărți politice: naționale — cu preț foarte moderat. Administrația spune unde și cu cât. (67)^b

Pentru completarea

„Enciclopediei”

Se află de vânzare cu jumătate prețul fasciculele 1, 4, 5, 8, 10 și 15 din „Enciclopedia română”, à 50 cr. A întreba la administrație. (54)^d

Un rigorosant în drepturi

s'ar însura. Cearcă pe calea aceasta cunoștința vre-unei domnișoare sau veduve; zestre și alte de atari, după cunoștință se vor putea trata. Scri-sori a se adresa la administrație sub numele: Rigoro-santul. (86)^a

Compoziții de Juga.

„Marșul studenților din Brașov”, „Viorele de iarnă” — polca franceză, se pot procura cu 50 cr. esemplarul + 5 cr. porto postal dela librăria „Tribunei”. (73)^a

Pășunat pentru 200 oi

dela 1 Noemvrie până la 1 Mai sub condiții favorabile se află în Mediaș la **Dionisie Roman**. (84)^b

Fabrică de casse.

Subscrisul îmi iau voie a face atent p. t. publicul meu la

cassele sigure de foc și spargere,

cari se fac în fabrica mea. La mine se fac casse numai din material bun și tare. De aceea rog cu deosebire on. public, care caută casse, să binevoiască a fi cu atențiune în lista prețurilor la greutatea și măsura indicată pentru-ca privindu-le numai pe din-afară se nu confundă cu alte casse ce obvin în comerț, făcute din material slab și ușor.

În fabrica mea se pregătesc (la comanda, după măsură, cu prețuri ieftine) casse și tresort — e panterate din oțel absolut imposibile de a le găuri.

Pentru biserici și comune casse după înțelegere cu plătare în rate.

Lista prețurilor gratis și franco

Instalare de lumind Atycelen. (58) 1—

Gustav Moess,

fabrică de casse în Sibiu,
strada Poplăci-mare Nr. 8.

Croitorul (Zuschneider) de Viena

Vasile Corvin

Sibiu, strada Cisnădiei nr. 29,
în curte,

are onoare a vă avisa, că cine dorește să poarte haine civile ori militare: elegante, frumoase și bine așezate pe trup, se poartăscă a comanda la dînsul.

Toți p. t. clienții vor fi perfect mulțumiți.
[245] 3—8

„Tipografia”, soc. pe acțiuni în Sibiu.

Se află de vânzare:

HOMO SUM.

ROMAN

DE
GEORGE EBERS.

Prețul 1 fl. sau 2 lei 50 bani.

Comandă se pot face la

„Tipografia”,
soc pe acțiuni în Sibiu.

La „Tipografia”, societate pe acțiuni în Sibiu, se află de vânzare:

Cea mai nouă

Carte de bucate

a

bucătăriei

române, franceze, germane și maghiare cuprinzând rețetele cele mai bune pentru a pregăti în modul cel mai potrivit ori-ce fel de bucate, delicate sau benturi gustoase.

Se vînd cu preț scăzut (dela 2 fl.) acum numai cu 1 fl. v. a. plus 10 cr. porto (20 cr. recomandată.)

Pentru tipar responsabil: Iosif Marschall.

La Librăria „Tipografiei”, soc. pe acțiuni în Sibiu,

se află de vânzare

următoarele publicațiuni

ale Societății

„Inocențiu Micu Clain”

a teologilor din Blaj

1. „Epistole către un preot tiner” de Aloisius Melcher. Partea I și II. 2 volume mari cu prețul redus de 1 fl. 50 cr.
2. „Pregătire la moarte”, adică considerațiuni asupra maximele eterne folositoare tuturor spre meditare și preoților spre a predica, de Alfons M. Liguori, 1 volum de 440 pag. — fl. 80 cr.
3. „Duh muscălesc”, narațiune de Bolanden (45 pag.) — fl. 10 cr.
4. „Tragedia Calvarului”, de L'abbé Henry Bolo, (290 pag.) Sibiu 1899 fl. 1.—

— Se recomandă mai ales preoților. —

„Foaia Poporului”,

este cea mai bună și mai ieftină gazetă populară.

„Foaia Poporului”

ese în fiecare Duminică, în format cuart mare, cu cuprins bogat politic-național, economic, literar, informativ etc. și cu ilustrațiuni.

Pentru-ca fiecare știutor de carte se poată abona această foaie

„Foaia Poporului”

va costa numai 2 fl. pe anul întreg sau 1 fl. pe jumătate de an.

Abonamentele se fac de-adreptul sau prin mandate postale la

„Tipografia”, soc. pe acțiuni, Sibiu.